

Інвестор буде здійснювати ризиковані інвестиції лише за умови високого рівня очікуваного доходу. Надійні інвестиції (наприклад, банківський депозит), зазвичай, не приносять високі доходи. Це доводить, що залежність між ризиком і доходністю інвестицій є прямою. У цей час, інвестор має бажання одержати компенсацію за ризик. Отже, чим вище ризик й доходність проекту, тим вищою є премія за ризик.

Список використаних джерел:

1. Peshkhoev I. et al. (2018). The Methods of Evaluation of Investment Project with Undetermined Parameters. Perspectives on the Use of New Information and Communication Technology (ICT) in the Modern Economy, 2018.
2. Xiaoyang Xu, Zhengrong Yang & Lizhong Hao (2017). Research on the risk evaluation of the risk investment project based on the investor sentiment with triangular fuzzy information? *Journal of Intelligent and Fuzzy Systems*. November, 2017. <https://doi.org/10.3233/JIFS-161111>.
3. Nestor Shpak, Oleg Sorochak, Maryana Hvozd, Wlodzimierz Sroka (2018). Risk Evaluation of the Reengineering Projects: A Case Study Analysis. *Scientific Annals of Economics and Business*. June, Issue. 2018. № 65(2). <https://doi.org/10.2478/saeb-2018-0014>.

Д-р екон. наук. Яровенко Т. С., Воронова А. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ТОВАРНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЦИКЛІЧНОЇ ЕКОНОМІКИ

Трансформація сучасного господарського середовища під впливом ресурсних обмежень, посилення екологічних регуляторних вимог та зростання екологічної свідомості споживачів обумовлює необхідність перегляду традиційних підходів до формування товарної стратегії підприємства. Лінійна модель «виробництво □ споживання □ утилізація» поступово втрачає ефективність, поступаючись принципам циклічної економіки, що передбачають продовження життєвого циклу продукції, повторне використання матеріалів, реінтеграцію відходів у виробничі процеси та мінімізацію ресурсних втрат. У цих умовах товарна стратегія перестає бути виключно інструментом ринкового позиціонування і набуває системного характеру, інтегруючи екологічні, інноваційні та економічні складові [2].

Визначаємо що головним напрямом удосконалення товарної стратегії є переорієнтація асортиментної політики з кількісного розширення на якісну оптимізацію та функціональне оновлення продуктового портфеля. Визначено доцільність використання системи показників, що характеризують інтенсивність оновлення асортименту, його стабільність та комерційну віддачу нових товарів. Надмірна концентрація товарного портфеля на стадії зрілості створює ризики стратегічної інерції, зниження маржинальності та втрати конкурентних переваг. У зв'язку з цим обґрунтовано необхідність балансування структури життєвих циклів продукції шляхом активізації сегментів зростання та впровадження відновлених товарних лінійок [3].

Особливу увагу приділено інтеграції принципів циркулярності у товарну стратегію через розроблення механізмів реверсивної логістики, повторного використання комплектуючих, модернізації продукції та впровадження сервісних моделей (repair, refurbish, remanufacture). Запропоновано використовувати коефіцієнт циклічної ефективності (CEI) як інструмент оцінювання фінансової доцільності впроваджених заходів. Показник відображає співвідношення доходів, отриманих від відновленої та рекуперованої продукції, до сукупних витрат на реалізацію циклічних процесів [1]. Стратегічний ефект від циклічної трансформації проявляється не лише у фінансових показниках, а й у зміцненні брендової репутації підприємства, формуванні довгострокових партнерських зв'язків та підвищенні лояльності споживачів. У результаті дослідження обґрунтовано, що удосконалення товарної стратегії підприємства в умовах циклічної економіки має здійснюватися на основі системної інтеграції інноваційних, екологічних та економічних компонентів.

Подальший розвиток товарної стратегії підприємства в умовах циклічної економіки пов'язаний із впровадженням системи управління життєвим циклом продукції, що дозволяє синхронізувати етапи проектування, виробництва, використання та повторного залучення матеріальних ресурсів у виробничий обіг. У межах такого підходу особливого значення набуває екодизайн продукції, який передбачає використання модульних конструкцій, стандартизованих компонентів та матеріалів із підвищеним рівнем придатності до повторної переробки. Це сприяє не лише зниженню витрат на виробництво нових товарів,

але й підвищує гнучкість асортиментної політики підприємства у відповідь на зміни попиту.

Важливим елементом удосконалення товарної стратегії виступає формування інтегрованої системи моніторингу екологічної результативності товарного портфеля. Така система передбачає оцінювання ресурсної інтенсивності продукції, рівня утворення відходів, а також частки повторно використаних матеріалів у загальній структурі виробництва [2]. Поєднання економічних та екологічних показників дозволяє підприємству формувати більш обґрунтовані управлінські рішення щодо модернізації існуючих товарних лінійок або розроблення нових продуктів із підвищеним рівнем ресурсної ефективності.

Таким чином, реалізація принципів циклічної економіки у товарній стратегії підприємства сприяє підвищенню стійкості бізнес-моделі, оптимізації використання ресурсів та формуванню довгострокових конкурентних переваг у сучасному економічному середовищі.

Список використаних джерел:

1. Валінкевич Н. В., Коценко М. С. Теоретичні аспекти формування конкурентних переваг торговельного підприємства. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2025. № 17. <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2025-17-04-02>.
2. Дячков Д., Бондар Т., Дарнєв М. Система управління розвитком підприємства в умовах динамічної конкуренції. *Економіка та суспільство*. 2021. № 26. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/360/345/>.
3. Ковбатюк М. Адаптивне стратегічне планування як дієвий інструмент розвитку бізнес-структур в умовах сучасних викликів. *Економіка і управління*. 2023. № 53. Р. 67-73. DOI: 10.32703/2664-2964-2023-53-67-73.